

Petra Petersen: Vi har under krigen haft ikke så få kødskandaler her i landet, bl. a. affæren på Houlbergs fabrikker; hvor hygiejnen var under al kritik, og vi husker skandalen fra kødbyen. Vi må derfor hilse en bedre kødkontrol med glæde. Det er rimeligt, at der under normale forhold lovgives om dyrlægekontrol og om slagtning af dyrene.

Jeg skal her kun omtale eet eneste punkt i lovforslaget, nemlig § 5, stk. 2, om 2. kl. kød. Hidtil har man kunnet købe 2. kl. kød i særlige forretninger, og det er selvfølgelig de mindrebemidlede i befolkningen, der har købt det; det er naturligt, det er noget, vi ved. Hidtil har man altså kunnet bruge kødet, uden at man har fundet, det var sundhedsfarligt. I dag tager man det væk, og jeg vil gerne spørge: Hvad har man tænkt sig at give denne del af befolkningen i stedet for? Når folk har købt det billige kød, må det åbenbart være, fordi de ikke har penge til det andet. Hvis man destruerede kødet, ville jeg synes, der var logik i det, men man vil lave det til kødkonserver. Nu vil den højtærede landbrugsminister måske sige, at der derved bliver bedre kontrol med det, det bliver bedre behandlet på fabrikkerne, men jeg går ud fra, at også husmødrene behandler kødet, koger eller steger det. Hvis kødet ikke er sundhedsfarligt og kan bruges til kødkonserver, er det så meningen, at kødet skal betales dyrt? Konserver har jo aldrig været billigt at købe, og hvem skal købe det? Er det meningen, at det igen skal ud til den fattigste del af befolkningen, eller hvad har man egentlig tænkt sig med denne konserver?

Tholstrup: Kødkontrol er en af de foranstaltninger, som vi anser for at være en statsopgave i en retsstat. Derfor kan vi selvfølgelig ikke modsætte os en sådan ordning.

Landbrugsministeren (Bordning): Jeg tror, jeg kan sige, at jeg har den sjældne fornøjelse at kunne takke samtlige ordførere for anbefaling af det foreliggende lovforslag, og det gør jeg naturligvis med stor glæde.

Hvad angår en række enkeltheder, der er omtalt af de forskellige ordførere, vil jeg mene det rigtigst, at behandlingen af dem henlægges til udvalget, men der er fremdraget enkelte spørgsmål, som jeg tror man ønsker jeg skal svare på, og det skal jeg gerne gøre.

Det ærede medlem hr. M. Larsen fremdrog bestemmelserne om hjemmeslagtning uden kontrol, som findes i § 2, stk. 4 d, hvor der står, at slagtning kan foretages af private til eget forbrug. I 2. punktum står der så, hvilke virksomheder der i denne for-

bindelse ikke henregnes til private, og der nævnes hoteller, beværtninger, hospitaler, slagtere, fabrikker af kødvarer o. s. v.; men der er tilføjet tre virksomheder, som tidligere har haft retten, men nu ikke mere skal have den, nemlig forsørgelsesanstalter, kostskoler og pensionater. Jeg nævner det, for at man kan være klar over, at man nu vil stille disse arter virksomheder lige, idet jeg synes, det er naturligt, at de, der serverer mad for betaling, kommer under den samme kontrol, enten det drejer sig om en forsørgelsesanstalt, en kostskole, eller hospitaler, beværtninger o. lign.

Til slut vil jeg gerne sige angående 2. kl. kød — det gælder også udtalelser, der er fremsat senere —, at når man nu foreslår, at det ikke mere må sælges i butikkerne, er det ud fra den betragtning, at det for det første er ganske overflødigt at bibeholde denne ret til salg i særlige butikker, for der er ingen, der benytter den, salget er ophørt for år tilbage, og for det andet, at der var blevet så lidt af det, at disse butikker ikke kunne klare sig, og de kan naturligvis ikke have lov til at sælge både 1. og 2. kl. kød, for så risikerer man meget let, at varerne bliver forvekslet. Det er altså noget, der er ophørt i praksis, og der er derfor ingen, der får 2. kl. kød i butikkerne, og det spørgsmål, som det ærede medlem fru Petra Petersen rejste om, hvem der nu ikke skal have det, foreligger altså ikke, for det er som sagt ikke forhandlet i flere år. Når det ligger således, at mængden af 2. kl. kød er blevet så ringe, at det kun betyder meget lidt, samt at det omsættes i disse særlige virksomheder, hvor det undergår en særlig behandling, så man er fuldkommen vis på, at det er steriliseret, er der jo ingen grund til at opretholde disse butikker, som i forvejen vanskeligt kan klare sig. Derfor vil jeg mene, det var rigtigst at ophæve den hidtidige bestemmelse. Der opnås så meget ved, at man kan sige, at der nu kun forhandles 1. kl. kød til befolkningen, og der er derfor ingen grund til at opretholde salget, hverken praktiske, reklame-mæssige eller andre grunde. Det kan kun komme til salg, når det er blevet behandlet på særlig måde i særlig godkendte virksomheder.

Jeg har indtryk af, at det ærede medlem hr. Peder Jakobsen talte noget om, at man vel snart kunne forvente, at rationeringen af kød ophørte, og at priserne blev fri. Hvad angår rationeringen, kan jeg sige, at det ærede medlem endelig ikke må tro, at vi sidder sådan i det for øjeblikket, at der er rigeligt med kød og flæsk. Det modsatte er tilfældet, vi er så langt bagefter med vore